Scrisoarea către Evrei

1 Dumnezeu, care în trecut a vorbit părinților,
prin prooroci, în multe vremuri și în felurite
moduri,
2 la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin
Fiul Său, pe care L-a pus moștenitor al tuturor
lucrurilor și prin care a făcut și lumile.
3 Fiul său este strălucirea gloriei sale, chipul
însuși al substanței sale și care susține toate
lucrurile prin cuvântul puterii sale, care, după ce
ne-a purificat prin el însuși de păcatele noastre,
a șezut la dreapta Majestății de sus,
4 devenind cu atât mai bun decât îngerii, cu
cât numele mai presus de îngerii pe care l-a
moștenit este mai presus decât al lor.
5 Căci cui dintre îngeri i-a spus el vreodată
"Tu ești Fiul meu.
Azi am devenit tatăl tău?"
și din nou,
"Îi voi fi un Tată,
Și el îmi va fi pentru mine un fiu?"
6 Când va aduce din nou pe lume pe întâiul
născut, zice: "Toți îngerii lui Dumnezeu să i se
închine".
7 Despre îngeri spune,
"El își face îngerii vânturi,
și robii lui o flacără de foc."
8 Dar despre Fiul spune,
"Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor.

Sceptrul dreptății este sceptrul Împărăției
Tale.
9 Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea;
De aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a
uns cu untdelemnul bucuriei mai presus
de semenii tăi.”
10 Și,
“Tu, Doamne, la început ai pus temelia
pământului.
Cerurile sunt opera mâinilor Tale.
11 Ei vor pieri, dar tu vei rămâne.
Toate vor îmbătrâni ca o haină.
12 Le vei înfășura ca pe o mantie,
și vor fi schimbate;
dar tu ești la fel.
Anii tăi nu vor da greș.”
13 Dar care dintre îngeri a spus vreodată,
“Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul
picioarelor tale?”
14 Nu sunt oare toți duhuri slujitoare, trimise
să slujească în folosul celor ce vor moșteni
mântuirea?

2

1 De aceea trebuie să fim mai atenți la cele
auzite, ca nu cumva să ne îndepărtăm.
2 Căci, dacă cuvântul rostit prin îngeri s-a
dovedit statornic, iar orice fărădelege și neas-
cultare a primit o pedeapsă dreaptă,
3 cum vom scăpa dacă vom neglija o mântuire
atât de mare — care, la început, după ce a fost
rostită prin Domnul, ne-a fost confirmată de cei
care au auzit-o,

4 Dumnezeu mărturisind și el împreună cu ei,
atât prin semne și minuni, cât și prin diferite
lucrări de putere și prin daruri ale Duhului
Sfânt, după voia lui?

5 Căci El nu a supus lumii viitoare, despre care
vorbim, îngerilor.
6 Ci cineva a mărturisit undeva, zicând:,

“Ce este omul, de te gândești la el?
Sau pe fiul omului, ca să vă pese de el?

7 L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii.
L-ai încoronat cu glorie și onoare.
8 Tu ai supus toate lucrurile sub picioarele
Lui.”

Pentru că, supunându-i toate lucrurile, nu a
lăsat nimic din ceea ce nu-i este supus lui. Dar
acum nu vedem încă toate lucrurile supuse lui.
9 Ci îl vedem pe cel care a fost făcut cu puțin
mai prejos decât îngerii, pe Isus, din cauza
suferinței morții, încoronat cu glorie și onoare,
pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, să guste din
moarte pentru toți.

10 Fiindcă Lui, pentru care sunt toate lucrurile
și prin care sunt toate lucrurile, i s-a cuvenit,
aducând mulți copii la slavă, să desăvârșească
prin suferințe pe autorul mântuirii lor.
11 Căci atât cel ce sfințește, cât și cei ce sunt
sfințiți sunt toți de la unul singur, motiv pentru
care nu se rușinează să-i numească frați,
12 spunând:

“Voi vesti numele tău fraților mei.
În mijlocul adunării voi cânta lauda ta.”

13 Și iarăși: “În El îmi voi pune încrederea
mea.” Din nou: “Iată-mă aici cu copiii pe care
mi i-a dat Dumnezeu.”
14 De vreme ce copiii s-au împărtășit din carne
și sânge, și el însuși s-a împărtășit în același fel,
pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel care
avea puterea morții, adică pe diavolul,
15 și să elibereze pe toți cei care, de frica morții,
au fost toată viața lor supuși robiei.
16 Pentru că, foarte sigur, nu dă ajutor
îngerilor, ci dă ajutor urmașilor lui Avraam.
17 De aceea a fost obligat în toate lucrurile să se
facă asemenea fraților săi, ca să devină un mare
preot milostiv și credincios în ceea ce privește
lucrurile care țin de Dumnezeu, pentru a face
ispășire pentru păcatele poporului.
18 Căci, întrucât el însuși a suferit fiind ispitit,
poate ajuta pe cei ce sunt ispitiți.

3

1 Așadar, frați sfinți, părtași ai chemării
cerești, luați aminte la Apostolul și Marele Preot
al mărturisirii noastre: Isus,
2 care a fost credincios celui care l-a rânduit,
cum a fost și Moise în toată casa lui.
3 Căci el a fost socotit vrednic de mai multă
glorie decât Moise, pentru că cel care a zidit casa
are mai multă cinste decât casa.
4 Căci orice casă este construită de cineva, dar
cel care a construit totul este Dumnezeu.
5 Într-adevăr, Moise a fost credincios în toată
casa sa ca un slujitor, ca mărturie a lucrurilor
care urmau să fie spuse mai târziu,

6 dar Cristos este credincios ca un Fiu peste
casa sa. Noi suntem casa lui, dacă ne păstrăm
până la sfârșit încrederea și slava speranței
noastre fermă.
7 De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt,

“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
8 Nu vă împietriți inimile ca la răzvrătire,
în ziua încercării în pustie,
9 unde m-au încercat și m-au pus la
încercare părinții voștri,
și a văzut faptele mele timp de patruzeci de
ani.
10 De aceea am fost nemulțumit de neamul acela,
ș i a spus: “Ei greș esc întotdeauna în inima
lor,
dar ei nu-mi cunoșteau căile.
11 Așa cum am jurat în mânia Mea,
“Nu vor intra în odihna Mea.”
12 Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în
vreunul din voi o inimă rea, necredincioasă, care
să se depărteze de Dumnezeul cel viu;
13 ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare
zi, atâta timp cât se numește “astăzi”, ca nu
cumva vreunul din voi să se împietrească prin
înșelăciunea păcatului.
14 Căci am devenit părtași ai lui Hristos, dacă
ne păstrăm până la sfârșit începutul încrederii
noastre,
15 în timp ce se spune

“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
nu vă împietriți inimile, ca în timpul
răzvrătirii.”

16 Căci cine s-a răzvrătit când a auzit? Nu au
fost oare toți cei care au ieșit din Egipt conduși
de Moise?
17 Cu cine a fost nemulțumit patruzeci de ani?
Nu a fost oare cu cei care au păcătuit, ale căror
trupuri au căzut în pustiu?
18 Cui a jurat că nu vor intra în odihna lui, ci
celor neascultători?
19 Vedem că ei nu au putut intra din cauza
necredinței.

4

1 Să ne temem, așadar, ca nu cumva vreunul
dintre voi să pară că a lipsit de promisiunea de
a intra în odihna Lui.
2 Căci, într-adevăr, ni s-a vestit o veste bună,
așa cum au făcut și ei, dar cuvântul pe care l-
au auzit nu le-a fost de folos, pentru că nu a fost
amestecat cu credință de către cei care l-au auzit.
3 Căci noi, cei care am crezut, intrăm în acea
odihnă, așa cum a spus el: "Așa cum am jurat în
mânia Mea, nu vor intra în odihna Mea", deși
lucrările au fost terminate de la întemeierea
lumii.
4 Căci el a spus undeva despre ziua a șaptea:
"În ziua a șaptea, Dumnezeu s-a odihnit în ziua
a șaptea de toate lucrările Sale";
5 iar în acest loc din nou: "Ei nu vor intra în
odihna Mea".
6 Văzând, așadar, că rămâne ca unii să intre
în ea, iar cei cărora le-a fost vestită mai înainte
vestea cea bună nu au reușit să intre din cauza
neascultării,

7 el definește din nou o zi anume, “astăzi”,
spunând prin David, la o distanță atât de mare
de timp după aceea (așa cum s-a spus),
“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
nu vă împietriți inimile.”
8 Căci dacă Iosua le-ar fi dat odihnă, n-ar fi
vorbit după aceea de o altă zi.
9 Rămâne așadar o odihnă de Sabat pentru
poporul lui Dumnezeu.
10 Căci cel care a intrat în odihna lui s-a odihnit
și el însuși de lucrările sale, cum s-a odihnit și
Dumnezeu de ale lui.
11 Să ne sârguim deci să intrăm în această
odihnă, ca nu cumva cineva să cadă după același
exemplu de neascultare.
12 Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și
lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu
două tăișuri, străpungând până la despărțirea
sufletului și a duhului, a încheieturilor și a
măduvei, și poate să discearnă gândurile și
intențiile inimii.
13 Nicio făptură nu este ascunsă de ochii Lui,
ci toate lucrurile sunt goale și expuse înaintea
ochilor Celui căruia trebuie să dăm socoteală.
14 Deci, având un mare preot care a trecut prin
ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem
cu tărie mărturisirea noastră.
15 Căci noi nu avem un mare preot care
nu poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor
noastre, ci unul care a fost în toate privințele
ispitit ca și noi, dar fără păcat.
16 Să ne apropiem, așadar, cu îndrăzneală
de tronul harului, ca să primim îndurare și să
găsim har pentru ajutor la vreme de nevoie.

5

1 Fiindcă orice mare preot, luat dintre oameni,
este rânduit pentru oameni în ceea ce privește
lucrurile care țin de Dumnezeu, ca să aducă
daruri și jertfe pentru păcate.
2 Marele preot poate să se poarte cu blândețe
cu cei care sunt neștiutori și se rătăcesc, pentru
că și el însuși este înconjurat de slăbiciune.
3 Din această cauză, el trebuie să ofere jertfe
pentru păcate atât pentru popor, cât și pentru el
însuși.
4 Nimeni nu-și asumă singur această onoare, ci
este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron.
5 Tot astfel, nici Hristos nu s-a proslăvit pe sine
însuși pentru a fi făcut mare preot, ci el a fost cel
care i-a spus

“Tu ești Fiul meu.
Astăzi am devenit tatăl tău.”

6 După cum spune și în alt loc,

“Ești preot pentru totdeauna,
după ordinul lui Melchisedec.”

7 El, în zilele trupului său, după ce a făcut
rugăciuni și cereri cu strigăte și lacrimi put-
ernice către Cel ce putea să-l scape de la
moarte, și după ce a fost ascultat pentru frica lui
evlavioasă,
8 deși era un Fiu, a învățat ascultarea prin
lucrurile pe care le-a suferit.
9 Fiind desăvârșit, el a devenit pentru toți cei
care îl ascultă autorul mântuirii veșnice,
10 fiind numit de Dumnezeu mare preot după
ordinul lui Melchisedec.

11 Despre El avem multe cuvinte de spus și greu
de înțeles, pentru că v-ați pierdut auzul.
12 Căci, deși până acum ar trebui să fiți
învățători, aveți din nou nevoie ca cineva să
vă învețe rudimentele primelor principii ale
revelațiilor lui Dumnezeu. Ați ajuns să aveți
nevoie de lapte, și nu de hrană solidă.
13 Căci oricine trăiește cu lapte nu are expe-
rență în cuvântul dreptății, pentru că este un
copil.
14 Dar hrana solidă este pentru cei maturi,
care, prin folosire, și-au exersat simțurile pentru
a discerne binele și răul.

6

1 Așadar, lăsând învățătura primelor principii
ale lui Hristos, să mergem mai departe spre
desăvârșire — să nu punem din nou temelia
pocăinței de faptele moarte, a credinței în Dum-
nezeu,
2 a învățăturii despre botezuri, despre punerea
mâinilor, despre învierea morților și despre
judecata veșnică.
3 Asta vom face, dacă Dumnezeu ne va
îngădui.
4 Căci în ceea ce privește pe cei care au fost
odată luminați și au gustat din darul ceresc și au
fost făcuți părtași la Duhul Sfânt,
5 și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și
puterile veacului viitor,
6 și apoi au căzut, este imposibil să-i reînnoim
din nou la pocăință, întrucât ei îl răstignesc din

nou pe Fiul lui Dumnezeu pentru ei înșiși și îl fac
de rușine.
7 Căci pământul care a băut ploaia care
vine des peste el și produce o recoltă potrivită
pentru cei pentru care este și lucrat, primește
binecuvântare de la Dumnezeu;
8 dar dacă poartă spini și ciulini, este respins
și aproape de a fi blestemat, al cărui sfârșit este
să fie ars.

9 Dar, preaiubiților, noi suntem încredințați de
lucruri mai bune pentru voi și de lucruri care
însoțesc mântuirea, chiar dacă vorbim astfel.
10 Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite
lucrarea voastră și osteneala dragostei pe care
ați arătat-o față de numele Lui, prin faptul că ați
slujit sfinților și încă le mai slujiți.
11 Dorim ca fiecare dintre voi să dea dovadă de
aceeași sârguință în vederea împlinirii speranței
până la sfârșit,
12 ca să nu fiți leneși, ci imitatori ai celor
care, prin credință și perseverență, au moștenit
promisiunile.

13 Căci, când Dumnezeu a făcut făgăduința lui
Avraam, n-a putut să jure pe nimeni mai mare,
ci a jurat pe sine însuși,
14 zicând: “Te voi binecuvânta și te voi
binecuvânta și te voi înmulți”.
15 Astfel, după ce a răbdat, a obținut promisi-
unea.
16 Căci, într-adevăr, oamenii jură pe unul mai
mare și, în orice dispută a lor, jurământul este
definitiv pentru confirmare.

17 În felul acesta, Dumnezeu, hotărât să arate
mai mult moștenitorilor promisiunii imuabili-
tatea sfatului său, a intervenit cu un jurământ,
18 pentru ca, prin două lucruri imuabile, în
care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, să
avem o puternică încurajare, noi, care am fugit
să ne refugiem pentru a ne agăța de speranța
pusă înaintea noastră.
19 Această nădejde o avem ca o ancoră a sufle-
tului, o nădejde deopotrivă sigură și neclintită și
care intră în ceea ce este înăuntrul perdelei,
20 unde, ca un precursor, Isus a intrat pentru
noi, devenind Mare Preot pentru totdeauna,
după rânduiala lui Melchisedec.

7

1 Căci acest Melchisedec, regele Salemului,
preot al lui Dumnezeu Cel Preaînalt, care a
întâlnit pe Avraam la întoarcerea de la măcelul
regilor și l-a binecuvântat,
2 căruia Avraam i-a împărțit și a zecea parte
din toate (fiind mai întâi, prin interpretare, “rege
al dreptății”, apoi și “rege al Salemului”, adică
“rege al păcii”,
3 fără tată, fără mamă, fără genealogie, fără
început de zile și fără sfârșit de viață, ci făcut
asemenea Fiului lui Dumnezeu), rămâne preot
în permanență.

4 Și gândește-te cât de mare era acest om,
căruia chiar și patriarhul Avraam i-a dat o
zecime din prada cea mai bună.

5 Într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi care
primesc slujba de preot au poruncă să ia ze-
ciuiala de la popor, conform legii, adică de la
frații lor, deși aceștia au ieșit din trupul lui
Avraam,
6 dar cel a cărui genealogie nu se numără
de la ei a acceptat zeciuiala de la Avraam și a
binecuvântat pe cel care are făgăduințele.
7 Dar, fără nicio contestație, cel mai mic este
binecuvântat de cel mai mare.
8 Aici primesc zeciuială oamenii care mor, dar
acolo primește zeciuială unul despre care s-a
mărturisit că trăiește.
9 Putem spune că, prin Avraam, chiar și Levi,
care primește zeciuiala, a plătit zeciuiala,
10 căci el era încă în trupul tatălui său când
Melchisedec l-a întâlnit.
11 Și dacă desăvârșirea a fost prin preoția
levitică, căci sub ea a primit poporul Legea, ce
nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după
rânduiala lui Melchisedec, și să nu fie chemat
după rânduiala lui Aaron?
12 Căci, fiind schimbată preoția, este necesar
să se facă o schimbare și în lege.
13 Căci cel despre care se spun aceste lucruri
aparține unei alte seminții, din care nimeni nu
a oficiat la altar.
14 Căci este evident că Domnul nostru a ieșit
din Iuda, trib despre care Moise nu a vorbit
nimic cu privire la preoție.
15 Acest lucru este încă și mai evident dacă,
după asemănarea lui Melchisedec, se ridică un
alt preot,

16 care a fost făcut nu după legea unei porunci
trupești, ci după puterea unei vieți fără sfârșit;
17 căci este mărturisit,
“Ești preot pentru totdeauna,
conform ordinului lui Melchisedec.”
18 Căci este o anulare a unei porunci ante-
rioare, din cauza slăbiciunii și a lipsei ei de folos
19 (căci Legea nu a făcut nimic desăvârșit), și o
introducere a unei speranțe mai bune, prin care
ne apropiem de Dumnezeu.
20 Întrucât nu a fost făcut preot fără jurământ
21 (căci, într-adevăr, au fost făcuți preoți fără
jurământ), ci el cu jurământ, prin cel care spune
despre el,
“Domnul a jurat și nu se va răzgândi,
'Ești preot pentru totdeauna,
conform ordinului lui Melchisedec.””
22 Prin aceasta, Isus a devenit garanția unui
legământ mai bun.
23 Mulți au fost făcuți preoți, pentru că
moartea i-a împiedicat să continue.
24 Dar el, pentru că trăiește veșnic, are o
preoție neschimbată.
25 De aceea și el este în măsură să salveze până
la capăt pe cei care se apropie de Dumnezeu prin
el, întrucât el trăiește în veac ca să mijlocească
pentru ei.
26 Căci un astfel de mare preot se cuvenea
pentru noi: sfânt, fără vină, fără pată, despărțit
de păcătoși și mai înalt decât cerurile;
27 care nu are nevoie, ca acei mari preoți, să
aducă zilnic jertfe, mai întâi pentru păcatele sale
și apoi pentru păcatele poporului. Căci el a făcut

acest lucru o dată pentru totdeauna, când s-a
jertfit pe sine însuși.
28 Căci legea numește ca mari preoți pe oameni
care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului,
care a venit după lege, numește pentru tot-
deauna un Fiu care a fost desăvârșit.

8

1 Or, în cele ce spunem, principalul este
următorul lucru: avem un astfel de mare preot,
care a șezut la dreapta tronului Maiestății în
ceruri,
2 un slujitor al sanctuarului și al cortului
adevărat, pe care l-a ridicat Domnul, nu omul.
3 Căci orice mare preot este desemnat să ofere
atât daruri, cât și sacrificii. Prin urmare, este
necesar ca și acest mare preot să aibă ceva de
oferit.
4 Căci, dacă ar fi pe pământ, nu ar fi deloc
preot, întrucât există preoți care oferă daruri
conform Legii,
5 care slujesc ca o copie și o umbră a lucrurilor
cerești, așa cum a fost avertizat Moise de către
Dumnezeu când era pe cale să facă cortul, căci
i-a spus: “Vezi, să faci totul după modelul care
ți-a fost arătat pe munte”.
6 Dar acum a obținut o slujbă mai excelentă,
prin faptul că este și mijlocitor al unui legământ
mai bun, care, pe baza unor promisiuni mai
bune, a fost dat ca lege.
7 Căci dacă primul legământ ar fi fost fără
cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea.
8 Căci, găsind greșeli la ei, a spus,

“Iată, zilele vin”, zice Domnul,
“că voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;
9 nu după legământul pe care l-am făcut cu părinții lor.
în ziua în care i-am luat de mână ca să-i scot din țara Egiptului;
pentru că nu au continuat în legământul Meu,
și nu le-am luat în seamă”, zice Domnul.
10 “Căci acesta este legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel.
după acele zile”, zice Domnul:
“Voi pune legile mele în mintea lor;
Le voi scrie și pe inima lor.
Eu voi fi Dumnezeul lor,
și ei vor fi poporul Meu.
11 Nu vor învăța pe fiecare dintre ei să-și învețe concetățeanul.
și fiecare pe fratele său, zicând: “Cunoaște pe Domnul”.
căci toți mă vor cunoaște,
de la cel mai mic la cel mai mare.
12 Căci voi fi milostiv cu nedreptatea lor.
Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de faptele lor nelegiuite.”

13 Când zice: “Un legământ nou”, îl face caduc pe cel dintâi. Dar ceea ce devine învechit și îmbătrânește este aproape de dispariție.

9

1 Dar chiar și primul legământ avea rânduieli de serviciu divin și un sanctuar pământesc.

2 Căci era pregătit un cort. În prima parte se
aflau sfeșnicul, masa și pâinile de arătat, care se
numește Locul Sfânt.
3 După cel de-al doilea văl era Cortul care se
numește Sfânta Sfintelor,
4 având un altar de aur pentru tămâie și
chivotul legământului acoperit de aur pe toate
părțile, în care se afla un vas de aur care ținea
mana, toiagul lui Aaron care înmugurește și
tablele legământului;
5 iar deasupra lui heruvimi de glorie care
umbreau capacul milei, lucruri despre care nu
putem vorbi acum în detaliu.
6 Și, după ce aceste lucruri au fost astfel
pregătite, preoții intră neîncetat în primul cort,
îndeplinind slujbele,
7 dar în al doilea intră numai marele preot,
o dată pe an, nu fără sânge, pe care îl aduce
pentru el însuși și pentru greșelile poporului.
8 Duhul Sfânt indică acest lucru: că drumul
spre Locul Sfânt nu fusese încă dezvăluit cât
timp primul cortul era încă în picioare.
9 Acesta este un simbol al epocii actuale, în
care se oferă daruri și sacrificii care, în ceea ce
privește conștiința, nu sunt capabile să îl facă pe
cel care se închină perfect,
10 fiind doar (cu mâncăruri și băuturi și
diverse spălări) rânduieli trupești, impuse până
la o vreme de reformă.
11 Dar Hristos, venind ca Mare Preot al
bunurilor viitoare, prin cortul cel mai mare și
mai desăvârșit, care nu este făcut de mână,
adică nu este din creația aceasta,

12 și nici prin sângele țapilor și viițeilor, ci
prin propriul sânge, a intrat o dată pentru tot-
deauna în Locul Sfânt, obținând răscumpărarea
veșnică.
13 Căci, dacă sângele țapilor și al taurilor și
cenușa unei viițele care stropește pe cei care au
fost spurcați sfințesc pentru curățirea cărnii,
14 cu cât mai mult sângele lui Cristos, care,
prin Duhul etern, s-a oferit pe sine însuși fără
cusur lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră
de fapte moarte pentru a sluji Dumnezeului viu?
15 De aceea, el este mijlocitorul unui nou
legământ, întrucât a avut loc o moarte pentru
răscumpărarea fărădelegilor care au fost sub
primul legământ, pentru ca cei care au fost
chemați să primească promisiunea moștenirii
veșnice.
16 Căci acolo unde este un testament, trebuie
neapărat să fie și moartea celui care l-a făcut.
17 Căci testamentul este în vigoare acolo unde
a avut loc moartea, căci el nu este niciodată în
vigoare cât timp trăiește cel care l-a făcut.
18 De aceea, nici măcar primul legământ nu a
fost consacrat fără sânge.
19 Căci, după ce Moise a rostit fiecare poruncă,
conform Legii, către tot poporul, a luat sângele
viițeilor și al țapilor, cu apă, lână stacojie și isop,
și a stropit atât cartea însăși, cât și tot poporul,
20 spunând: “Acesta este sângele legământului
pe care vi l-a poruncit Dumnezeu”.

21 Și a stropit cu sânge și cortul și toate uneltele
slujbei.

22 Potrivit legii, aproape totul se curăță cu
sânge și, în afară de vărsarea de sânge, nu
există iertare.
23 De aceea era necesar ca prin acestea să
fie curățate copiile lucrurilor din ceruri, iar
lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai
bune decât acestea.
24 Căci Hristos nu a intrat în locurile sfinte
făcute de mâini, care sunt reprezentări ale celor
adevărate, ci în cerul însuși, ca să se înfățișeze
acum în fața lui Dumnezeu pentru noi;
25 și nici că ar trebui să se aducă pe Sine însuși
adeseori, așa cum intră marele preot în locul
sfânt an de an, cu sânge care nu este al Lui,
26 altfel trebuie să fi suferit adeseori de la
întemeierea lumii. Dar acum, o singură dată,
la sfârșitul veacurilor, el s-a arătat pentru a
înlătura păcatul prin jertfa lui însuși.
27 În măsura în care oamenilor le este rânduit
să moară o singură dată, iar după aceasta,
judecata,
28 tot așa și Hristos, după ce a fost oferit o
singură dată pentru a purta păcatele multora,
se va arăta a doua oară, nu pentru a se ocupa de
păcat, ci pentru a-i salva pe cei care îl așteaptă
cu nerăbdare.

10

1 Fiindcă Legea, care este o umbră a bunurilor
viitoare, și nu chipul însuși al lucrurilor, nu
poate niciodată, cu aceleași jertfe pe care le
aduce an de an, pe care le aduce neîncetat, să
desăvârșească pe cei ce se apropie.

2 Altfel, nu ar fi încetat ele să mai fie oferite,
pentru că închinătorii, după ce ar fi fost curățați
o dată, nu ar mai fi avut conștiința păcatelor?
3 Dar în aceste sacrificii există o reamintire
anuală a păcatelor.
4 Căci este imposibil ca sângele taurilor și al
țapilor să înlăture păcatele.
5 De aceea, atunci când vine în lume, spune:
“Nu, nu, nu!

“Tu nu ai dorit sacrificii și jertfe,
dar tu mi-ai pregătit un trup.

6 Nu-ți plăceau arderile de tot și jertfele pentru
păcat.
7 Atunci am zis: “Iată, am venit (în sulul
cărții este scris despre mine).
ca să fac voia Ta, Dumnezeule.””

8 Mai înainte, zicând: “Jertfe și daruri și arderi
de tot și jertfe pentru păcat nu ai dorit, nici nu
ți-a plăcut” (cele ce se aduc după lege),
9 apoi a zis: “Iată, am venit să fac voia Ta.” El
le înlătură pe cele dintâi, ca să le stabilească pe
cele de a doua,
10 prin a căror voință am fost sfințiți prin jertfa
trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna.

11 Orice preot stă zi de zi, slujind și aducând
mereu aceleași jertfe, care nu pot niciodată să
ridice păcatele,
12 dar El, după ce a adus o singură jertfă pentru
păcate pentru totdeauna, a șezut la dreapta lui
Dumnezeu,
13 și de atunci așteaptă până când vrăjmașii
Lui vor fi așezate sub picioarele Lui.

14 Căci printr-o singură jertfă a desăvârșit
pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.
15 Și Duhul Sfânt ne mărturisește, de asemenea, că, după ce a spus
16 “Acesta este legământul pe care-l voi face cu ei.
după acele zile”, zice Domnul,
“Voi pune legile Mele în inima lor,
Le voi scrie și în mintea lor;”
apoi spune,
17 “Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de nelegiuirile lor.”
18 Și unde este iertarea acestora, nu mai este nici o jertfă pentru păcat.
19 Așadar, fraților, având îndrăzneala de a intra în locul sfânt prin sângele lui Isus,
20 pe calea pe care El a deschis-o pentru noi, o cale nouă și vie, prin văl, adică prin trupul Său,
21 și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22 să ne apropiem cu inimă sinceră, în plinătatea credinței, având inimile stropite de conștiința rea și trupul spălat cu apă curată,
23 să ținem neclintit mărturisirea speranței noastre, căci Cel ce a făgăduit este credincios.
24 Să ne gândim cum să ne îndemnăm unii pe alții la iubire și la fapte bune,
25 fără a renunța la adunarea noastră, cum obișnuiesc unii, ci îndemnându-ne unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că se apropie Ziua.

26 Căci, dacă păcătuim cu bună știință după
ce am primit cunoștința adevărului, nu mai
rămâne nici o jertfă pentru păcate,
27 ci o așteptare înfricoșătoare a judecății
și o înflăcărare de foc care va mistui pe cei
potrivnici.
28 Un om care nu respectă legea lui Moise
moare fără milă, pe cuvântul a doi sau trei
martori.
29 Cu cât mai rea pedeapsă credeți că va fi
judecat vrednic cel care a călcat în picioare pe
Fiul lui Dumnezeu, care a socotit ca fiind un
lucru profanat sângele legământului cu care a
fost sfințit și care a insultat Duhul harului?
30 Căci noi îl cunoaștem pe cel care a spus:
“Răzbunarea îmi aparține. Eu voi răsplăti”, zice
Domnul. Din nou: “Domnul va judeca poporul
său”.
31 Este un lucru înfricoșător să cazi în mâinile
Dumnezeului cel viu.
32 Dar adu-ți aminte de zilele de mai înainte,
când, după ce ai fost luminat, ai dus o mare luptă
cu suferințe:
33 pe de o parte, fiind expuși atât la ocară, cât
și la asuprириri, iar pe de altă parte, devenind
părtași cu cei care erau tratați astfel.
34 Căci amândoi ați avut milă de mine în
lanțurile mele și ați acceptat cu bucurie jefuirea
averilor voastre, știind că aveți pentru voi înșivă
o avere mai bună și durabilă în ceruri.
35 De aceea, nu aruncați la gunoi îndrăzneala
voastră, care are o mare răsplată.
36 Căci aveți nevoie de rezistență pentru ca,

după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să primiți
făgăduința.
37 “Peste foarte puțin timp,
cel ce vine va veni și nu va aștepta.
38 Dar cel neprihănit va trăi prin credință.
Dacă se retrage, sufletul meu nu are nici o
plăcere în el.”
39 Dar noi nu suntem dintre cei ce se retrag
spre pieire, ci dintre cei ce au credință pentru
mântuirea sufletului.

11

1 Or, credința este o asigurare a lucrurilor
nădăjduite, o dovadă a lucrurilor care nu se văd.
2 Căci, prin aceasta, bătrânii au obținut apro-
barea.
3 Prin credință înțelegem că universul a fost
alcătuit prin Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât
ceea ce se vede nu a fost făcut din lucruri
vizibile.
4 Prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu
o jertfă mai bună decât Cain, prin care i s-
a dat mărturie că era neprihănit, Dumnezeu
mărturisind despre darurile sale; și prin ea, el,
mort fiind, vorbește încă.
5 Prin credință, Enoh a fost luat, ca să nu vadă
moartea, și nu a fost găsit, pentru că Dumnezeu
l-a mutat. Căci i s-a dat mărturie că înainte de
translarea lui a fost bineplăcut lui Dumnezeu.
6 Fără credință este imposibil să-i fii bine-
plăcut, căci cine se apropie de Dumnezeu tre-
buie să creadă că el există și că este răsplătitorul
celor care îl caută.

7 Prin credință, Noe, fiind avertizat despre
lucruri care nu se vedeau încă, a pregătit, cu
frică evlavioasă, o corabie pentru salvarea casei
sale, prin care a condamnat lumea și a devenit
moștenitor al dreptății care este după credință.

8 Prin credință, Avraam, când a fost chemat,
a ascultat și a ieșit la locul pe care avea să-l
primească de moștenire. A ieșit, fără să știe
unde se duce.
9 Prin credință a trăit ca un străin în țara
făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui,
locuind în corturi cu Isaac și Iacov, moștenitorii
împreună cu el ai aceleiași făgăduințe.
10 Căci el aștepta cetatea care are temelii, al
cărei ziditor și făcător este Dumnezeu.

11 Prin credință, chiar și Sara a primit puterea
de a rămâne însărcinată și a născut un copil la
o vârstă înaintată, pentru că a socotit credincios
pe Cel ce făgăduise.
12 De aceea, câte stele sunt în mulțime ca
stelele cerului și nenumărate ca nisipul care este
pe malul mării, au fost generate de un singur om,
și el ca și mort.

13 Toți aceștia au murit cu credință, nu după ce
au primit făgăduințele, ci după ce le-au văzut
și le-au îmbrățișat de departe, și după ce au
mărturisit că sunt străini și pelerini pe pământ.
14 Căci cei care spun astfel de lucruri arată clar
că își caută o țară a lor.
15 Dacă într-adevăr s-ar fi gândit la țara din
care au plecat, ar fi avut destul timp să se
întoarcă.

16 Dar acum ei doresc o țară mai bună,
adică una cerească. De aceea Dumnezeu nu se
rușinează de ei, ca să fie numit Dumnezeul lor,
căci le-a pregătit o cetate.
17 Avraam, fiind pus la încercare, a jertfit pe
Isaac prin credință. Da, cel care primise cu
bucurie făgăduințele își oferea singurul său fiu
născut,
18 căruia i s-a spus: “Descendența ta va fi
socotită ca din Isaac”,
19 concluzionând că Dumnezeu este în stare să
învie chiar și din morți. La figurat vorbind, l-a
și primit înapoi din morți.
20 Prin credință, Isaac a binecuvântat pe Iacov
și pe Esau cu privire la cele viitoare.
21 Prin credință, Iacov, pe când era pe moarte,
a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif și s-a
închinat, sprijinindu-se în vârful toiagului său.
22 Prin credință, Iosif, când i s-a apropiat
sfârșitul, a anunțat plecarea copiilor lui Israel
și a dat instrucțiuni cu privire la oasele lui.
23 Prin credință, Moise, când s-a născut, a fost
ascuns trei luni de părinții săi, pentru că au
văzut că era un copil frumos, și nu s-au temut
de porunca împăratului.
24 Prin credință, Moise, după ce a crescut, a
refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon,
25 alegând mai degrabă să se împartă cu
poporul lui Dumnezeu decât să se bucure pentru
o vreme de plăcerile păcatului,
26 considerând că ocara lui Hristos este o
bogăție mai mare decât comorile Egiptului, pen-
tru că se aștepta la răsplată.

27 Prin credință a părăsit Egiptul, fără să se
teamă de mânia regelui, căci a îndurat, ca și cum
ar fi văzut pe Cel care este invizibil.
28 Prin credință a păzit Paștele și stropirea
sângelui, pentru ca nimicitorul primilor născuți
să nu se atingă de ei.

29 Prin credință au trecut prin Marea Roșie ca
pe uscat. Când egiptenii au încercat să facă acest
lucru, au fost înghițiți.

30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului,
după ce au fost înconjurate timp de șapte zile.

31 Prin credință, prostituata Rahab nu a pierit
împreună cu cei neascultători, ci a primit pe
spioni în pace.

32 Ce să mai spun? Căci nu aș mai avea timp
dacă aș povesti despre Ghedeon, Barac, Samson,
Iefta, David, Samuel și proorocii,
33 care, prin credință, au supus împărății,
au făcut dreptate, au obținut făgăduințe, au
astupat gurile leilor,
34 au stins puterea focului, au scăpat de
ascuțișul sabiei, din slăbiciune s-au întărit, au
devenit puternici în război și au făcut să fugă
oștirile străine.
35 Femeile și-au primit morții prin înviere.
Alții au fost torturați, neacceptând eliberarea,
pentru a obține o înviere mai bună.
36 Alții au fost încercați prin batjocură și bi-
ciuire, da, mai mult, prin legături și închisoare.
37 Au fost uciși cu pietre. Au fost tăiați cu
ferăstrăul. Au fost ispitiți. Au fost uciși cu sabia.

Au umblat în piei de oaie și în piei de capră; fiind
lipsiți, chinuiți, maltratați —
38 de care lumea nu era demnă — rătăcind prin
deșerturi, munți, peșteri și grote și prin găurile
pământului.
39 Toți aceștia, după ce au fost lăudați pentru
credința lor, n-au primit făgăduința,
40 Dumnezeu a pregătit ceva mai bun în
privința noastră, astfel încât, în afară de noi, ei
n-ar fi fost desăvârșiți.

12

1 De aceea și noi, fiindcă suntem înconjurați de
un nor atât de mare de martori, să ne lepădăm
de orice greutate și de păcatul care ne încolțește
atât de ușor, și să alergăm cu stăruință la cursa
care ne este pusă înainte,
2 privind la Isus, autorul și desăvârșitorul
credinței, care, pentru bucuria care i-a fost pusă
înainte, a îndurat crucea, disprețuind rușinea
ei, și a șezut la dreapta tronului lui Dumnezeu.
3 Căci gândiți-vă la El, care a îndurat atâtea
împotriviri ale păcătoșilor împotriva lui însuși,
ca să nu vă obosiți, să nu vă pierdeți curajul
sufletelor voastre.
4 Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge,
luptând împotriva păcatului.
5 Ați uitat îndemnul care rationează cu voi ca
și cu copiii,
“Fiule, nu lua în seamă pedeapsa Domnului,
nici să nu leșinați când sunteți mustrați de
el;

6 Căci pe cine iubește Domnul, El îl pedepsește,
și pedepsește orice fiu pe care îl primește.”
7 Pentru că pentru disciplinarea voastră sunteți
înduplecați. Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu
copiii, căci ce fiu este acela pe care tatăl său nu-l
pedepsește?
8 Dar dacă sunteți lipsiți de disciplină, de
care toți au fost făcuți părtași, atunci sunteți
nelegitimi și nu copii.
9 Mai mult, noi am avut părinți din carnea
noastră care să ne pedepsească, și le-am dat
respect. Nu ar trebui mult mai degrabă să ne
supunem Tatălui spiritelor și să trăim?
10 Căci ei, într-adevăr, pentru câteva zile ne-au
disciplinat cum li s-a părut lor bine, dar el pentru
folosul nostru, ca să fim părtași la sfințenia lui.
11 Orice pedeapsă pare pentru moment nu
veselă, ci dureroasă; dar, după aceea, ea dă
roadele pașnice ale neprihănirii celor care au
fost instruiți prin ea.
12 De aceea, ridicați mâinile care atârnă și
genunchii slabi,
13 și faceți cărări drepte pentru picioarele
voastre, ca ceea ce este șchiop să nu fie dislocat,
ci mai degrabă să fie vindecat.
14 Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințirea,
fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul,
15 privind cu atenție ca nu cumva să fie
cineva care să fie lipsit de harul lui Dumnezeu,
ca nu cumva să vă tulbure vreo rădăcină de
amărăciune care să răsară și mulți să fie spur-
cați de ea,

16 ca nu cumva să fie vreun desfrânat sau
vreun profanator, ca Esau, care și-a vândut
dreptul de întâi-născut pentru o masă.
17 Căci știți că și atunci când a dorit ulterior
să moștenească binecuvântarea, a fost respins,
pentru că nu a găsit loc de răzgândire, deși a
căutat-o cu sârguință și cu lacrimi.
18 Căci nu ați venit la un munte care putea fi
atins și care ardea cu foc, la negură, întuneric,
furtună,
19 la sunetul de trâmbiță și la glasul cuvintelor,
pe care cei care le-au auzit rugau să nu li se mai
spună nici un cuvânt,
20 căci nu puteau să suporte ceea ce era
poruncit: “Dacă un animal se atinge de munte,
să fie ucis cu pietre”.
21 Atât de înfricoșătoare era înfățișarea, încât
Moise a spus: “Sunt îngrozit și tremur”.
22 Dar voi ați venit la muntele Sionului și la
cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel
ceresc, la mulțimile nenumărate de îngeri,
23 la adunarea de sărbătoare și la adunarea
întâilor născuți care sunt înscriși în ceruri,
la Dumnezeu, Judecătorul tuturor, la duhurile
drepților desăvârșiți,
24 la Isus, mijlocitorul unui legământ nou, și la
sângele stropirii, care este mai bun decât cel al
lui Abel.
25 Vezi să nu refuzi pe cel ce vorbește. Căci
dacă ei nu au scăpat când l-au refuzat pe cel
care avertiza pe pământ, cu atât mai mult nu
vom scăpa noi, care ne întoarcem de la cel care
avertizează din ceruri,

26 al cărui glas a zguduit atunci pământul, dar
acum a promis: "Încă o dată voi mai zgudui nu
numai pământul, ci și cerurile".
27 Această expresie: "Încă o dată" semnifică
îndepărtarea lucrurilor care sunt zguduite, ca și
a lucrurilor care au fost făcute, pentru ca cele
care nu sunt zguduite să rămână.
28 Prin urmare, primind o Împărăție care nu
poate fi zdruncinată, să avem har, prin care să
Îi slujim lui Dumnezeu în mod acceptabil, cu
reverență și respect,
29 căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13

1 Să continue dragostea frățească.
2 Nu uitați să fiți ospitalieri cu străinii, pentru
că, făcând astfel, unii au găzduit îngeri fără să
știe.
3 Aduceți-vă aminte de cei care sunt în legături,
ca și cum ați fi legați cu ei, și de cei maltratați,
întrucât și voi sunteți în trup.
4 Căsătoria să fie ținută în cinste între toți și
patul să fie neîntinat; dar Dumnezeu îi va judeca
pe cei imorali și pe adulteri.
5 Nu vă lăsați de iubirea de bani, mulțumiți-vă
cu ce aveți, căci El a zis: "Nu vă voi lăsa și nu vă
voi părăsi nicidecum".
6 astfel încât, cu mult curaj, să spunem
"Domnul este ajutorul meu. Nu mă voi teme.
Ce-mi poate face omul?"
7 Aduceți-vă aminte de conducătorii voștri,
care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu, și,

ținând seama de rezultatele faptelor lor, imitați-
le credința.
8 Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci.
9 Nu vă lăsați purtați de învățături diferite și
ciudate, căci este bine ca inima să fie întărită
prin har, nu prin mâncăruri, de care nu au
beneficiat cei care s-au ocupat astfel.

10 Avem un altar din care nu au voie să
mănânce cei ce slujesc la sfântul cort.
11 Căci trupurile acelor animale, al căror sânge
este adus în sfântul locaș de către marele preot
ca jertfă pentru păcat, sunt arse în afara taberei.
12 De aceea și Isus, ca să sfințească poporul
prin sângele Său, a suferit în afara porții.
13 Să mergem deci la el în afara taberei,
purtându-i ocara.
14 Căci noi nu avem aici o cetate durabilă, ci
căutăm pe cea care va veni.
15 Prin el, așadar, să aducem permanent prin
el o jertfă de laudă lui Dumnezeu, adică rodul
buzelor care proclamă credință numelui său.
16 Dar nu uitați să faceți binele și să împărțiți,
căci cu astfel de sacrificii Dumnezeu este
binevoitor.

17 Ascultați de căpeteniile voastre și supuneți-
vă lor, căci ei veghează pentru sufletele voastre,
ca cei ce vor da socoteală, ca să facă acest lucru
cu bucurie, nu cu gemete, căci aceasta ar fi
nefolositor pentru voi.

18 Rugați-vă pentru noi, pentru că suntem
încredințați că avem o conștiință bună, dorind
să trăim cu cinste în toate lucrurile.

19 Vă îndemn cu tărie să faceți acest lucru,
pentru ca eu să vă fiu redat mai repede.
20 Și Dumnezeul păcii, care a înviat din morți
pe marele păstor al oilor cu sângele unui
legământ veșnic, pe Domnul nostru Isus,
21 să vă facă desăvârșiți în orice lucrare bună,
ca să faceți voia Lui, lucrând în voi ceea ce este
plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, căruia I se
cuvine slava în vecii vecilor. Amin.
22 Dar eu vă îndemn, fraților, să îndurați
cuvântul de îndemn, căci v-am scris în puține
cuvinte.
23 Să știți că a fost eliberat fratele nostru
Timotei, cu care, dacă va veni curând, vă voi
vedea.
24 Salutați pe toți conducătorii voștri și pe toți
sfinții. Italienii vă salută.
25 Harul să fie cu voi toți. Amin.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a